

Na 1460 werd de naam Katendrecht alleen nog maar gebruikt voor de oorspronkelijke oude bedijking, het overige gebied heette voortaan Charlois.

Het Katendrechtse veer wordt voor het eerst genoemd in een oorkonde van 6 juli 1323, uitgegeven door de heer en de vrouwe van Putten ten behoeve van een zekere Willem Zonderlant, ambachtsheer van Kathendrecht. De desbetreffende passage luidt als volgt: 'Voert hebben wi Beatrise voirs(eit) dien voirseiden Willeme verliet in beteringe van sinen leene 't ambaght van Kathendrecht, also verre als 't oostambaght streckt, in dess manieren, dat es te weten, ten Zeeuschen reghte ende ten reghten Zeeuschen leene, ende 't gheleet van den luden daer 't jegens ons niet en gaet ende dat enen ambaghtsheere toebehoert ten Zeeuschen reghte, behalven dat ons blyft die wint, de tolne, die veere, die visscherie buten ende binnen, sonder in Kathendrecht, ende dat ambaght heeft hi van ons Beatrise ontfaen also als 't voirscreven es, ten Zeeuschen leene ende ten Zeeuschen reghte desgelyck' ¹⁰).

Onder 'oostambacht' verstond men na het aanleggen van de Riederwaardwaterkeringen de gewone, oorspronkelijke polder Katendrecht, in tegenstelling tot het 'westambacht van Katendrecht', later bekend als de polder Boudewijn Hartsland of Harsland. Het Zeeuwse leenrecht hield in dat het leen niet door de landsheer mocht worden teruggenomen, tenzij het hem door de leenman werd opgedragen ¹¹). Het was dus erfelijk en kon worden gesplitst. Een recht Zeeuws leen mocht alleen op de zonen overgaan. Als gebruikelijk verbleven aan de landsheer de regalia, zoals het recht op de wind (d.i. het maalrecht), de tol, het veer en ook de visserij in het landsheerlijke gebied Katendrecht, met uitzondering van die binnen de ban van de ambachtsheer van het oostambacht van Katendrecht.

In 1599 werd het Katendrechtse veer door de rentmeester van het baljuwschap 'Suythollant' aan de Stad Rotterdam in een eeuwige erfpacht gegeven. Sindsdien was de verpachting van het Katendrechtse veer dus een Rotterdamse aangelegenheid. Ook de ambachtsheerlijkheid Katendrecht zou op den duur geheel een eigendom van de Stad Rotterdam worden, evenals de Grondheerlijkheid Charlois, die o.m. bestond uit de eigendom van het buitendijkse en het officieel nog slechts bezomerdijkte gebied van Charlois, alsmede de droge dijken.

Voor de volledigheid en ter voorkoming van misverstand zij hier nog terloops vermeld dat naast deze Grondheerlijkheid Charlois nog een Ambachtsheerlijkheid Charlois bestond. Deze beperkte zich